

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 25. novembar 2013. god.
Br.ref.:RK501/13

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI10/12

Подносилац

Rasim Kozmaqi

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, rev. br.
297/2011, od 19. decembra 2011. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastavu:

Enver Hasani, председник
Ivan Čukalović, заменик председника
Robert Carolan, судија
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија
Kadri Kryeziu, судија и
Arta Rama-Hajrizi, судија

Подносилац захтева

1. Подносилац захтева је г. Rasim Kozmaqi (у даљем тексту: подносилац захтева).

Osporena odluka

2. Osporena odluka javnog organa je presuda Vrhovnog suda Republike Kosova, rev. br. 297/2011, od 19. decembra 2011. god.

Predmetna stvar

3. Osnovno pitanje predmeta podnetog Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) je ocena ustanovnosti presude Vrhovnog suda u Prištini, rev. br. 297/2011, od 19. decembra 2011. god.

Pravni osnov

4. Član 113.7. Ustava, članovi 22. i 27. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnem суду Republike Kosovo, od 15. januara 2009. god. i pravila 54, 55. i 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo.

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Februara 2012. godine, podnositelj je podneo zahtev Sudu i isti je registrovan pod br. KI10/12.
6. Dana 7. februara 2012. god., odlukom GJR.KI KEK IV predsednik Suda je imenovao sudiju Kadrija Kryeziua za sudiju izvestioca i sudije Altaya Suroya (predsedavajući), Ivana Čukalovića i Envera Hasanija za članove Veća za razmatranje.
7. Dana 17. juna 2013. god., Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudske izvestioca i iznalo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

8. Energetska korporacija Kosova (EKK) - Penzijski fond je doneo odluku u vezi sa zahtevom za penziju koji je namenjen podnosiocu g. Rasimu Kozmaqiju na osnovu kojeg se g. Rasimu Kozmaqiju odobrava zahtev za prevremenu penziju u EKK-u i to prema kategoriji "B", i sve to u skladu sa Uredbom UNMIK-a 2001/35 i u skladu sa Statutom Penzijskog fonda EKK-a.
9. U gorenavedenoj odluci je utvrđeno da će isplata penzije za g. Kozmaqija početi od 1. jula 2003. god. i da će se okončati 1. avgusta 2008. god., dok će visina penzije iznositi 105,00 € mesečno. U odluci se, takođe, naglašava da stranka nezadovoljna odlukom, može da uloži žalbu u roku od 15 dana i ona se može uputiti -"Komisiji za razmatranje sporova", preko uprave Penzijskog fonda.
10. Iz dokumentacije koju je podneo podnositelj zajedno sa zahtevom, Sud nalazi da protiv odluke Penzionog fonda, nije uložena žalba.
11. Nakon 1. avgusta 2008. god., EKK je prekinuo isplatu penzije g. Rasimu Kozmaqiju i ova činjenica se konstatuje iz presude Opštinskog suda, presude Okružnog suda i presude Vrhovnog suda.

12. Dana 29. januara 2010. god., Opštinski sud u Prištini je doneo presudu CI br. 342/2008 kojom je odobren žalbeni zahtev tužioca g. Rasima Kozmaqija i obavezao tuženu EKK da mu isplati penziju prema odluci, sve dok postoje uslovi za njenu isplatu.
13. Protiv ove presude EKK je uložio žalbu Okružnom sudu u Prištini.
14. Okružni sud u Prištini je doneo presudu Ac. br. 784/2009 kojom je odbio kao neosnovanu žalbu EKK i potvrdio presudu Opštinskog suda sa obrazloženjem da:

“Prema konstataciji ovog suda zaključak prvostepenog suda je pravedan i zahtev tužioca je neosnovan. Prvostepena presuda je zasnovana na pravednom i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju iz kojeg je usledila i pravedna primena materijalnog prava.”

15. Protiv ove presude je podnet zahtev za reviziju Vrhovnom sudu.
16. Dana 19. decembra 2011. god., Vrhovni sud Kosova je odobrio reviziju i u obrazloženju presude Vrhovnog suda je rečeno: *“Takav pravni stav sudova nižih instanci ne može se prihvati kao pravičan i zakonit, jer prema oceni ovog suda, na takvo utvrđeno činjenično stanje, pogrešno je primenjeno materijalno pravo, kada su dva suda nižih instanci našla da je tužbeni zahtev tužioca osnovan.”*

Navodi podnosioca o ustavnim kršenjima

17. Podnositelj zahteva nije precizirao nijednu odredbu Ustava Republike Kosovo. On samo navodi da mu je osporenom presudom učinjena nepravda.

Ocena prihvatljivosti zahteva

18. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo ocenjuje da li je podnositelj zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovnikom o radu Suda.
19. Sud, takođe uzima u obzir pravilo 36. Poslovnika o radu Ustavnog suda gde se određuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:
c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.”
20. Pozivajući se na zahtev podnosioca i navodna kršenja ustavnih prava, Ustavni sud konstatuje da je podnositelj iscrpeo sva pravna sredstva predviđena zakonom i ona koja je imao na raspolaganju i da je zahtev podnet u zakonskom roku predviđenom članom 49. Zakona o Ustavnom sudu, stoga, u ovim okolnostima, Sud će razmotriti osnovanost navodnih ustavnih kršenja onako kako je predstavio podnositelj u zahtevu.

21. U tom smislu, Sud naglašava da Ustavni sud nije činjenični sud i ovom prilikom želi da naglasi da je utvrđivanje činjeničnog stanja na pravilan i potpun način u punoj nadležnosti redovnih sudova, kao u ovom konkretnom slučaju Vrhovnog suda, odbijajući reviziju tužioca ili Okružnog suda u Prištini, odbijajući žalbu žalioca i da je njegova uloga (Ustavnog suda) samo da obezbedi saglasnost sa pravima garantovanim Ustavom i drugim pravnim instrumentima, pa stoga, ne može da deluje kao sud četvrtog stepena (vidi, *mutatis mutandis*, i.a., Akdivar protiv Turske, 16. septembar 1996. god., R. J. D, 1996-IV, stav 65).
22. Prosta činjenica da se podnosioci zahteva ne slažu sa ishodom slučaja ne može da im služi kao pravo da podnesu argumentovani zahtev za povredu člana 31. Ustava ili člana 6. EKLJP (Vidi, *mutatis mutandis*, presuda ESLJP, zahtev br. 5503/02, Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske, presuda od 26. jula 2005. god., ili Tengerakis protiv Kipra, br. 35698/03, odluka od 9. novembra 2006. god., § 74).
23. Podnositelj zahteva nije podneo nijedan validan argument kojim bi potkrepio svoje navode o kršenju člana 49. Ustava i, osim navoda da je imao zakonitu odluku o penziji i zahtev da se nastavi sa isplatom te penzije, nije obrazložio kako mu je prekršeno pravo garantovano Ustavom. Pored toga, redovni sudovi, u redovnim i zakonskim postupcima, su konstatovali da su bili u potpunosti ispunjene sve obaveze koje proizilaze iz odluke tužene EKK i to u korist tužioca g. Kozmaqi. U stvari, podnositelj zahteva nije ni osporio postupke i proces u celini, već je osporio konačni ishod sudskog postupka, koji nije bio povoljan za njega.
24. Štaviše, kako bi se neka presuda ili rešenje javnog organa proglašilo neustavnim, podnositelj zahteva bi trebalo da dokaze *prima facie* pred Ustavnim sudom da će "odлуka javnog organa, kao takva, biti pokazatelj kršenja zahteva za pravično suđenje, i ako je neosnovanost te odluke tako očigledna da se ista može smatrati prekomerno arbitarnom" (vidi, ESLJP, Khamidov protiv Rusije, br. 72118/01, presuda od 15. novembra 2007. god., § 175).
25. Ustavni sud u presudi Vrhovnog suda, rev. 316/2011, od 14. juna 2012. god., nije našao elemente proizvoljnosti ili navodnog kršenja ljudskih prava, kao što je naveo podnositelj zahteva.
26. Što se tiče navoda o kršenju prava garantovanog članom 24. Ustava [Jednakost pred zakonom], za koje podnositelj zahteva navodi da je kršeno, argumentujući to činjenicom da je Vrhovni sud u identičnom slučaju doneo drugačiju presudu, Sud konstatiše da je u slučaju koji je naveo podnositelj, sproveden sudski postupak bio sustinski drugačiji.
27. Sud naglašava da podnositelj zahteva nije podneo u svojstvu dokaza akt individualnog sporazuma sklopljenog između njega i EKK-a, kao što su to podneli podnosioci zahteva iz grupe zaposlenih EKK-a, takođe, bivši penzioneri ove kompanije, u kome se naglašava da će im se penzije isplaćivati "sve do osnivanja i funkcionisanja Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Kosova" (vidi presude Ustavnog suda od 23. juna 2010. god., podnete od strane g. Imera Ibrahimija i 48 drugih, i podnosioca g. Ganija Prokshija i 15 drugih), već je imao

odluku za penziju na tačno određeno vreme koju je primio i nije je osporio, stoga Sud nije našao argumente da ovaj zahtev razmatra kao gorepomenute slučajeve ovog suda koje su podnele grupe bivših zaposlenih EKK-a.

28. U ovim okolnostima, podnositelj žalbe "nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju". Stoga Sud, u skladu sa pravilom 36. stavom 2, tačkom c) i tačkom d), nalazi da zahtev treba da se odbije kao očigledno neosnovan i sledstveno

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. stavom 7. Ustava, članom 20. Zakona o Ustavnom суду i u saglasnosti sa pravilom 56.2. Poslovnika o radu, dana 8. jula 2013. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i biće objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom суду i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

